

AT VÆRE BARN OMKRING 1930

Jens Gerhard Svendsen fortæller om livet som barn i Køge omkring 1930:

”Der var mange børn i vores kvarter. Vi var altid en 6-7 stykker, der legede sammen. Vi kunne spille pind; det minder meget om cricket. Vi havde en pind liggende på to mursten, og det var den, som det gjaldt om at slå ned. Somme tider måtte vi holde op med at spille, fordi de, der var slået døde, ikke gad vente og gik hjem.

Vi spillede meget med kugler. De var af ler, der var malet i forskellige farver, og de kostede én øre stykket. Var man heldig havde man glaskugler til 10 øre stykket. Det bedste sted at spille var på kirkegården. Det farligste ved kuglespillet var, når de større drenge dukkede op. Så lød kommandoen ”pil op”, og alle redede deres kugler; bare ikke dem, der lå i hullet. Dem tog de store drenge.

Vi spillede top med en drejet top af træ og en hjemmelavet pisk. Jeg var heldig, fordi jeg kendte en drejer, der lavede alle de toppe, jeg ville have. De var ganske vist ikke så flotte, som de købte, og vist heller ikke helt så gode. Da vi blev lidt ældre, spillede vi klink, hvor man skulle kaste 5-ører så tæt til en streg som muligt. Den, der lå tættest på strengen, fik pengene.

Jeg spillede også fodbold. Først i Lovparken og siden hen på det nye stadion, vi fik i 1932. Det legetøj, jeg husker, som det bedste jeg havde, var en dampmaskine, jeg havde fået af min moster. Den blev varmet op med sprit, og man kunne slutte forskellige små maskiner til

Børn i gården bag Nørregade 24. 1930.

I telt ved stranden. Helvig Pedersen med døtrene Bitten og Birthe. Ca. 1935.

Strikkeklub i Bitten Petersens hjem i Teaterbygningen. Ca. 1937.

Meget legetøj bliver aldrig forældet. (Foto: Simon Botfeldt, Køge Museum).

den. Og så var der Mekano byggesættet, som man kunne bygge alverdens ting af. Der var arbejdstegninger med, og det bedste var, når man var færdig med en rigtig svær model.

På marken mellem Pedersvej og Ølbyvej havde en motorklub i Køge anlagt en hjemmelavet Dirt Track bane – vi kaldte det ”Dørtræk” - til motorcykelløb. Det var i 1929, og banen holdt vel i fire sæsoner.

3-4 gange om året blev der holdt Dirt Track løb, som ikke kun havde lokale racerførere, men også udenbys. Især husker jeg en kører fra Ringsted, som vi lagde særlig mærke til på grund af hans sorte tøj og det brede bælte, han bar. Som regel kom 2-300 mennesker og overværede løbet.

Jeg husker ikke, hvad det kostede at komme ind, for min fars onkel havde et hus på Pedersvej med have ud til Dirt Track banen. Ad den vej kom jeg gratis til Dirt Track løb.

Om sommeren byggede vi huler på Køge Ås. Her kunne vi så være og vide, at ingen kendte vores hemmelige hule. Lige til næste gang, hvor vi så kunne se, at der havde været fremmede på besøg.

Om vinteren kælkede vi på Åsen, hvor spejderne havde lavet en bane, som ikke var helt ufarlig. Når der blev kælket, var det ikke ualmindeligt, at 2-300 mennesker kom og kiggede på, og det skete da også nogle gange i løbet af en vinter, at ambulancen måtte tilkaldes. På det lokale maskinsnedkeri fik vi lavet en lang styrestang på fire meter. Kælkede man alene foregik det oftest på maven, og så styrede vi med benene.

Søndre Strand 1932. I midten Christian og Helvig Pedersen.

Marked på Køge Torv i 1922.

To medlemmer af det nystiftede Køge Cykel Ring, som deltog i Rundskuets optog gennem byen i 1934.

Når der kom cirkus til Køge by blev teltet slået op på Køge Torv.

Den billigste måde at komme i cirkus på var gennem en ”undersejler” – vi krøb under teltet. Det gav en gratis forestilling eller, lige så tit, ”et rap i røven”.

To gange om året, ved skiftedag i maj og november, var der marked på Køge Torv. Så var der gøgl og underholdning, og en gang om året kom den berømte ”Professor Labri” med høj hat og stok og udførte sine kunster. Min far havde en onkel, som var hattemager i Køge, og det fortælles i familien, at Labri købte sig en ny høj hat hos ham hvert år, han var i Køge. En ny hat kostede fem kroner. Et år, da Labri købte sin nye hat, skete følgende: ”Stræk din hånd frem” sagde Labri til hattemageren og lagde så kronestykkerne i hånden på ham, mens han talte højt til fem. ”Luk nu hånden godt om penge og pas godt på dem”, sagde professoren, mens han forlod butikken. Da hattemageren åbnede sin hånd, lå der - fire kroner. Året efter klagede hattemageren til Labri.

”Simpelt trylleri”, svarede professoren.”

”Professor Labri”, som i virkeligheden hed Johannes Marinus Dines Petersen, fotograferet i 1930’erne.

Rundskuedag i Køge i 1928.

